Protokol o hodnocení
~~bakalářské práce~~ – diplomové práce *)

Název práce: Keramika v přírodě

Práci předložil(a) student(ka): BcA. Michael Franče

Studijní obor a specializace: Sochařství, specializace Keramika

~~Hodnocení vedoucího práce~~ - Posudek oponenta práce *)

Práci hodnotil(a): MgA. Petr Stibral
(u externích hodnotitelů uveďte též kontaktní adresu pracoviště)

1. Cíl práce
(a jeho naplnění):

Michael Franče si zvolil pro diplomovou práci poněkud neobvyklé téma Keramika v přírodě. Jednou z hlavních překážek použití keramiky v exteriéru je zřejmě křehkost a náročnost na zpracování.
Pro bca. Frančeho se tento úkol stal výzvou zkusit pracovat s materiály se kterými nikdo v daných podmínkách nepracuje.
Diplomová práce vznikla na základě studentovy vize neurčitého objektu levitujícího v prostoru.
Poměrně brzy přišel na základní komponenty porcelánové plástve, ze kterých objekt skládá.
Myslím, že náročnější byla práce s vymýšlením konstrukce, která drží kusy pohromadě, a byl tu také problém zavěšení .
Ten nakonec student vyřešil zavěšením v klecích nebo přemístěním do různých specifických interiérů, což mi nakonec připadá nejvhodnější a nejpřirozenější. Nesplnuje to sice zadání práce, ale je to určitě přínosem.
Těžko říct,jestli je vůbec vhodné vytknout si nějaký fixní cíl v oblasti umění. Během práce se může často proměnit i její hlavní téma, protože se vynoří nové možnosti. Podobně vznikala i diplomová práce Michalela Frančeho, zcela přirozeně se měnila v čase.

2. Technologická specifika
(technická inovace):

Technika litého porcelánu je velice obtížná zvlášt při vytváření rozměrnějsích kusů.
Student zdárně prošel řadou technických úskalí, která musel překonávat invencí a experimetováním, což mu umožnilo najít si nové prostředky pro dosažení jeho cílů.

3. Přínos práce pro daný obor

Právě díky experimentům na poli technologie práce s porcelánem a konzultacemi s odborníky nalezl student vhodnou cestu k realizaci své představy a dovedl ji ke zdárnému konci.
Michael Franče prakticky dokazuje, že škála přístupů ke keramické plastice, která se v současné době většinou omezuje na konvenční sochařsko-keramické provedení, není ještě zdaleka vyčerpaná .
V čechách je keremicko- sochařská činost, zejména v období socialismu, ale i 90.let, synonymem pro vyprázdněnou,.konvenční a kýčovitou disciplínu. Jsem rád že se student vydal cestou experimentu a pokusil se posunout zaběhnutý pohled na věc.

4. Silné stránky díla

Mezi silné stránky díla patří to, že si student našel originální přístup ke zhmotnění své vize technologicky náročným, ale myšlence přiměřeným způsobem. Zvolil si materiál,jehož vizuální kvality jak se domnívám dobře zprostředkovávájí jeho představu. Neglazovaný objekt z porcelánu má specifický sametově matný povrch a sám o sobě je smyslově velmi atraktivní. Student zvolil geometrický rastr sestavený ze šestiůhelníku adekvátně ke světelným vlastnostem porcelánu. Jenotlivé plošky šestiúhelníku vytvářejí na světle prostor, někde jsou nedolité a někde průsvitné. Tyto vlastnosti dávají objektu světelnou prostupnost, objekt působí křehce a tvrdě. Jemná struktura porcelánu ve spojení se šestiůhelníky na mě působí podobně jako pohled na samočistící květní plátky leknínu nebo lotosů.
Další silnou stránkou muže být řekněme vizuální nosnost objektu ve specifických prostředích,to že si dílo udrží smyslovou atraktivitu na různých místech. Také kladně hodnotím že student poctivě zkoumal svojí práci v mnoha prostorových situacích i přes jistě nekomfortní přepravu křehkých komponentů.

5. Slabé stránky díla

Nemyslím, že by práce Michaela Frančeho měla nějaké vyloženě slabé stránky, ale jsou tu některé otázky k zamyšlení. .
Nejproblematičtější se mi zdá být nosná konstrukce ve které je objekt umístěn.
Domnívám se, že způsob zavěšení je v tomto případě stěžejní a stejně důležitý jako samotné jádro. Všechny části instalace se stávají jedním celkem, nejde je oddělit a považovat železnou kostku pouze za technickou část s něčím důležitým uvnitř.
Bylo by dobré přistoupit už od začátku k instalaci jako k homogení věci a řešit vše dohromady, třeba v modelech různých proporcí. Taky mě napadá,že by se dalo určitě víc experimentovat s různými tvary vnější konstrukce pro zavěšení.
Mohl by to být třeba válec nebo rotační válec. Také by se nabízel hexagonální kvádr, který by měl strukturální vztah k porcelánovým šestiůhelníkům.To vše by se dalo víc prozkoumat.

Na této práci se výrazně ukazuje, jak se význam díla proměnůje v závislosti na způsobu zavěšení. Objekt uvnitř železné kostky je příliš umělecký , kvádr z větví připomíná něco na způsob indiánského pohřebiště. Objekt zavěšený ve vybouraných interiérech na mě dělá dojem jako ze slavného sci-fi filmu Johna Carpentera – Věc. Položené šestiúhelníky v lesním exteriéru viz.fotopříloha by se jistě libily sochaři Tomášovi Polcarovi, který s nimi podobně pracuje.
Myslím, že student projevil kreativitu a dostatečné usilí. Zmiňované nedostatky jsou ve velké míře otázkou zkušenosti .
Doporučuji studenta k udělení titulu MgA.

6. Hodnocení a navrhovaná známka
(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

výborně

Datum:

20.5 2015

Podpis:

---

*) Nehodící se škrtněte
Pozn.: Při nedostatku místa přiložte nový list

Tisk oboustranný